

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 19/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
--------------	--	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 19/02	predmet C-92/16: Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada - Španjolska) – Bankia SA protiv Henryja-Rodolfa Rengifa Jiménez, Sheyle-Jeanneth Felix Caiza (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospijecu ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštenu” odredba – Zamjena nepoštenosti odredbe odredbom nacionalnog prava – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očito nedopušteno pitanje)	2
--------------	--	---

2020/C 19/03	predmet C-167/16: Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander - Španjolska) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA protiv Fernanda Quintana Ujete, Marije Isabel Sánchez García (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena“ odredba – Zamjena nepoštena odredbe odredbom nacionalnog prava – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očito nedopušteno pitanje)	3
2020/C 19/04	predmet C-486/16: Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante - Španjolska) – Bankia SA protiv Alfreda Sáncheza Martíneza, Sandre Sánchez Triviño (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena“ odredba – Zamjena nepoštena odredbe odredbom nacionalnog prava – Načelo djelotvornosti – Načelo postupovne autonomije)	4
2020/C 19/05	predmet C-801/18: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 5. rujna 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil supérieur de la Sécurité sociale - Luksemburg) – EU protiv Caisse pour l'avenir des enfants (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Sloboda kretanja radnika – Jednako postupanje – Članak 45. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Ugovor o socijalnoj sigurnosti sklopljen između države članice zaposlenja i treće zemlje – Obiteljska davanja – Primjena na pograničnog radnika koji nije ni državljanin ni rezident jedne od država ugovornica)	4
2020/C 19/06	predmet C-262/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 11. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Polymeles Protodikeio Athinon - Grčka) – RM, SN protiv Agrotiki Trapeza Ellados (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Državne potpore – Osnivanje hipoteka kojima se osiguravaju bankovni krediti odobreni poljoprivrednicima – Nacionalno zakonodavstvo kojim se propisuje najviši iznos za koji se hipoteke osnivaju – Nedovoljno obrazloženi razlozi koji su naveli sud koji je uputio zahtjev da postavi pitanje o tumačenju prava Unije – Očita nedopuštenost)	5
2020/C 19/07	predmet C-491/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poljska) – Mennica Wrocławska sp. z o.o. protiv Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	6
2020/C 19/08	predmet C- 583/19 P: Žalba koju je 30. srpnja 2019. podnijela Belén Bernaldo de Quirós protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. lipnja 2019. u predmetu T-273/18, Bernaldo de Quirós protiv Komisije	6
2020/C 19/09	predmet C-612/19 P: Žalba koju je 14. kolovoza 2019. podnio CC protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. u predmetu T-248/17 RENV, CC protiv Europskog parlamenta	7
2020/C 19/10	predmet C-655/9: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2019. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – LN protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov	8
2020/C 19/11	predmet C-709/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2019. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Vereniging van Effectenbezitters protiv BP plc	9
2020/C 19/12	predmet C-719/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Raad van State (Nizozemska) – FS protiv Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10

2020/C 19/13	predmet C-720/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Verwaltungsgericht Düsseldorf (Njemačka) – GR protiv Stadt Duisburg	10
2020/C 19/14	predmet C-738/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – A protiv B, C	11
2020/C 19/15	predmet C-742/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – B.K. protiv Republike Slovenije	12
2020/C 19/16	predmet C-764/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. listopada 2019. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Španjolska) – UD protiv Subdelegación del Gobierno en Barcelona	12
2020/C 19/17	predmet C-756/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Ramada Storax SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2020/C 19/18	predmet C-758/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2019. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) – OH protiv ID.	14
2020/C 19/19	predmet C-760/19.: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2019. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – JCM Europe (UK) Ltd protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs.	15
2020/C 19/20	predmet C-766/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2019. uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) – QE, RD protiv SATA International — Serviços de Transportes Aéreos, S. A.	15
2020/C 19/21	predmet C-768/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Savezna Republika Njemačka protiv SE	16
2020/C 19/22	predmet C-771/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2019. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Consiglio di Stato, Grčka) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. protiv Archi Exetasis Prodikastikon Prosfýgon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.	18
2020/C 19/23	predmet C-774/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – A.B. i B.B. protiv Personal Exchange International Limited	19
2020/C 19/24	predmet C-776/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – VB, WA protiv BNP Paribas Personal Finance SA	19
2020/C 19/25	predmet C-777/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – XZ, YY protiv BNP Paribas Personal Finance SA.	21
2020/C 19/26	predmet C-778/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – ZX protiv BNP Paribas Personal Finance SA	23
2020/C 19/27	predmet C-779/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – AV protiv BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	24

2020/C 19/28	predmet C-780/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – BW, CX protiv BNP Paribas Personal Finance SA., Procureur de la République.	26
2020/C 19/29	predmet C-781/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – DY, EX protiv BNP Paribas Personal Finance SA.	28
2020/C 19/30	predmet C-782/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – FA protiv BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République.	29
2020/C 19/31	predmet C-783/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputila Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne protiv GB.	31
2020/C 19/32	predmet C-795/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2019. uputio Riigikohus (Estonija) – XX protiv Tartu vangla.	32
2020/C 19/33	predmet C-799/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2019. uputio Okresný súd Košice I (Slovačka) – NI, OJ i PK protiv Sociálna poisťovňa.	32
2020/C 19/34	predmet C-812/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2019. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial protiv Skatteverketa.	33
2020/C 19/35	predmet C-813/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2019. uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francuska) – MN.	34
2020/C 19/36	predmet C- 821/19: Tužba podnesena 8. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Mađarske.	34
2020/C 19/37	predmet C-847/19 P: Žalba koju su 20. studenoga 2019. podnijeli Achemos Grupė UAB, Achema AB protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. rujna 2019. u predmetu T-417/16: Achemos Grupė UAB i Achema AB protiv Komisije.	35
2020/C 19/38	predmet C-849/19: Tužba podnesena 21. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Helenske Republike.	36
2020/C 19/39	predmet C- 856/19: Tužba podnesena 25. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Mađarske.	37
2020/C 19/40	predmet C-569/17: Rješenje predsjednika Suda od 10. srpnja 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske, intervenijent: Francuska Republika.	38
2020/C 19/41	predmet C-580/18 P: Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 14. kolovoza 2019. – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH protiv Lotte Co. Ltd, Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle (EUIPO) ...	38
2020/C 19/42	predmet C-751/18: Rješenje predsjednika Suda od 29. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio ribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) - Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira.	39
2020/C 19/43	predmet C-781/18: Rješenje predsjednika Suda od 16. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Roma - Italija) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) protiv Soundreef Ltd.	39

2020/C 19/44	predmet C-180/19: Rješenje predsjednika Suda od 11. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Düsseldorf - Njemačka) – fliight GmbH protiv Eurowings GmbH	39
2020/C 19/45	predmet C-247/19: Rješenje predsjednika Suda od 19. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta - Španjolska) – HC, ID protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2020/C 19/46	predmet C-327/19: Rješenje predsjednika Suda od 29. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus - Finska) – postupak koji je pokrenula Nobina Finland Oy	40
2020/C 19/47	predmet C-345/19: Rješenje predsjednika Suda od 26. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Düsseldorf - Njemačka) – EUflight.de GmbH protiv Eurowings GmbH.....	40
2020/C 19/48	predmet C-370/19: Rješenje predsjednika Suda od 22. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hamburg - Njemačka) – GE protiv Société Air France	41
Opći sud		
2020/C 19/49	predmet T-287/16 RENV: Presuda Općeg suda od 26. studenoga 2019. – Belgija protiv Komisije („EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Belgiju – Neopravdano plaćene izvozne subvencije – Povrat koji nije izvršen zbog nemara tijela države članice – Neiscrpljivanje svih mogućih pravnih sredstava – Proporcionalnost)	42
2020/C 19/50	predmet T-502/16: Presuda Općeg suda od 20. studenoga 2019. – Missir Mamachi di Lusignano i dr. protiv Komisije („Javna služba – Dužnosnici – Ubojstvo dužnosnika i njegove supruge – Obveza osiguranja sigurnosti osoblja u službi Unije – Odgovornost institucije za neimovinsku štetu pravnih sljednika preminulog dužnosnika – Dužnosnikovi majka, brat i sestra – Tužba za naknadu štete – Dopuštenost – Procesna legitimacija na temelju članka 270. UFEU-a – Osoba na koju se primjenjuje Pravilnik o osoblju – Razuman rok”)	43
2020/C 19/51	predmet T-31/18: Presuda Općeg suda od 27. studenoga 2019. – Izuzquiza i Semsrott protiv Frontexa („Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na pomorsku operaciju koju je proveo Frontex u središnjem Sredozemlju 2017. – Raspoređena polovila – Odbijanje pristupa – Članak 4. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 1049/2001 – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu javnog interesa u području javne sigurnosti”)	44
2020/C 19/52	predmet T-527/18: Presuda Općeg suda od 21. studenoga 2019. – K. A. Schmersal Holding protiv EUIPO-a – Tecmium (tec.nicum) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije tec.nicum – Raniji figurativni nacionalni žig TECNIUM – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost usluga – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001 – Oblik koji se razlikuje u elementima kojima se ne mijenja razlikovni karakter žiga – Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	44
2020/C 19/53	predmet T-592/18: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – Wywiał-Prządą protiv Komisije („Javna služba – Ugovorno osoblje – Primici od rada – Odluka kojom se odbija naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju – Rad za drugu državu – Diplomatski status – Petogodišnje referentno razdoblje”).....	45
2020/C 19/54	predmet T-642/18: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermaFaes Atopimed) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije DermaFaes Atopimed – Raniji verbalni žig Europske unije Dermowas – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	46

2020/C 19/55	predmet T-643/18: Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermoFaes) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije DermoFaes – Raniji verbalni žig Europske unije Dermowas – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	46
2020/C 19/56	predmet T-695/18: Presuda Općeg suda od 20. studenoga 2019. – Werner protiv EUIPO-a – Merck (fLORAMED) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije fLORAMED – Raniji verbalni žig Europske unije MEDIFLOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	47
2020/C 19/57	predmet T-711/18: Presuda Općeg suda od 26. studenoga 2019. – Wyld protiv EUIPO-a – Kaufland Warenhandel (wyld) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije wyld – Raniji međunarodni verbalni žig WILD CRISP – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Djelomično odbijanje prijave za registraciju”)	48
2020/C 19/58	predmet T-276/13 RENV: Rješenje Općeg suda od 14. studenoga 2019. – Growth Energy i Renewable Fuels Association protiv Vijeća („Damping – Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država – Konačna antidampinška pristojba – Stavljanje izvan snage pobijanog akta – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)	48
2020/C 19/59	predmet T-618/18: Rješenje Općeg suda od 21. studenoga 2019. – ZI protiv Komisije („Javna služba – Dužnosnici – Osiguranje u okviru zajedničkog sustava zdravstvenog osiguranja – Uključenost dužnosnikova bračnog druga – Nepostojanje pravnog interesa – Nedopuštenost”)	49
2020/C 19/60	predmet T-740/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Taminco protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – Sredstva za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Aktivna tvar tiram – Uvjeti za odobrenje za stavljanje na tržište – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	50
2020/C 19/61	predmet T-147/19: Rješenje Općeg suda od 14. studenoga 2019. – Flovax protiv EUIPO-a – Dagniaux i Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923) („Žig Europske unije – Zahtjev za proglašavanje ništavosti – Figurativni žig Europske unije GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”).....	50
2020/C 19/62	predmet T-181/19: Rješenje Općeg suda od 18. studenoga 2019. – Dickmanns protiv EUIPO-a („Javna služba – Članovi privremenog osoblja – Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu – Odredba o raskidu ugovora u slučaju da ime člana osoblja ne bude uvršteno na popis uspješnih kandidata natječaja – Isključivo potvrđujući akt – Rok za tužbu – Nedopuštenost”)	51
2020/C 19/63	predmet T-518/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Sipcam Oxon protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – Sredstva za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Aktivna tvar klorotalonil – Uvjeti za odobrenje za stavljanje na tržište – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	52
2020/C 19/64	predmet T-549/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – Lijek za rijetke bolesti – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	53
2020/C 19/65	predmet T-568/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Microeos Food Safety protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – Bakteriofag – Listeria – Listex™ P100 – Nedopuštenost”).....	53
2020/C 19/66	predmet T-719/19: Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Northgate i Northgate Europe protiv Komisije.....	54

2020/C 19/67	predmet T-726/19: Tužba podnesena 25. listopada 2019. – LSEGH (Luksenburg) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy) protiv Komisije	55
2020/C 19/68	predmet T-728/19: Tužba podnesena 29. listopada 2019. – PL protiv Komisije	56
2020/C 19/69	predmet T-731/19: Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Arris Global protiv Komisije	57
2020/C 19/70	predmet T-79/19: Rješenje Općeg suda od 18. studenog 2019. – Lantmännen et Lantmännen Agroetanol protiv Komisije	58
2020/C 19/71	predmet T-537/19: Rješenje Općeg suda od 12. studenog 2019. – DK protiv GSA	58

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 19/01)***Posljednja objava**

SL C 10, 13.1.2020.

Prethodne objave

SL C 432, 23.12.2019.

SL C 423, 16.12.2019.

SL C 413, 9.12.2019.

SL C 406, 2.12.2019.

SL C 399, 25.11.2019.

SL C 383, 11.11.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada - Španjolska) – Bankia SA protiv Henryja-Rodolfa Rengifa Jiménez, Sheyle-Jeanneth Felix Caiza

(predmet C-92/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospelju ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena” odredba – Zamjena nepoštene odredbe odredbom nacionalnog prava – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očito nedopušteno pitanje)

(2020/C 19/02)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Fuenlabrada

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bankia SA

Tuženici: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Izreka

Članke 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da im se, kao prvo, protivi to da se odredbu o prijevremenom dospelju ugovora o hipotekarnom zajmu za koju se utvrdi da je nepoštena djelomično održi na snazi tako da nacionalni sud ukloni elemente koji je čine nepoštenom. S druge strane, tim se člancima ne protivi to da nacionalni sud otkloni ništetnost takve nepoštene odredbe, čiji je tekst inspiriran zakonskom odredbom primjenjivom u slučaju sporazuma ugovornih stranaka, zamjenjujući je novom verzijom te odredbe uvedenom nakon sklapanja ugovora kada predmetni ugovor ne može opstati u slučaju uklanjanja te nepoštene odredbe i kada utvrđivanje ništetnosti cijelog ugovora potrošača izlaže osobito štetnim posljedicama.

(¹) SL C 156, 2.5.2016.

Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander - Španjolska) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA protiv Fernanda Quintana Ujete, Marije Isabel Sánchez García

(predmet C-167/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena” odredba – Zamjena nepoštene odredbe odredbom nacionalnog prava – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očito nedopušteno pitanje)

(2020/C 19/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Santander

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Tuženici: Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Izreka

Članke 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da im se, kao prvo, protivi to da se odredbu o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu za koju se utvrdi da je nepoštena djelomično održi na snazi tako da nacionalni sud ukloni elemente koji je čine nepoštenom. S druge strane, tim se člancima ne protivi to da nacionalni sud otkloni ništetnost takve nepoštene odredbe, čiji je tekst inspiriran zakonskom odredbom primjenjivom u slučaju sporazuma ugovornih stranaka, zamjenjujući je novom verzijom te odredbe uvedenom nakon sklapanja ugovora kada predmetni ugovor ne može opstati u slučaju uklanjanja te nepoštene odredbe i kada utvrđivanje ništetnosti cijelog ugovora potrošača izlaže osobito štetnim posljedicama.

⁽¹⁾ SL C 200, 6.6.2016.

Rješenje Suda (prvo vijeće) od 3. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante - Španjolska) – Bankia SA protiv Alfreda Sáncheza Martíneza, Sandre Sánchez Triviño

(predmet C-486/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Članci 6. i 7. – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu – Članak 99. Poslovnika Suda – Pitanje jednako onome o kojem je Sud već odlučivao odnosno na koje se odgovor može jasno izvesti iz sudske prakse – Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena” odredba – Zamjena nepoštene odredbe odredbom nacionalnog prava – Načelo djelotvornosti – Načelo postupovne autonomije)

(2020/C 19/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia nº 6 de Alicante

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bankia SA

Tuženici: Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

Izreka

Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima i načelo postupovne autonomije, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da je prvostupanjski nacionalni sud vezan odlukom žalbenog suda kojom se nalaže pokretanje ovršnog postupka uzimajući u obzir težinu potrošačeve povrede obveza koje proizlaze iz ugovora o hipotekarnom zajmu, čak i ako taj ugovor sadržava odredbu koja je ranijom konačnom sudskom odlukom, ali koja nije pravomoćna po nacionalnom pravu, proglašena nepoštenom.

⁽¹⁾ SL C 441, 28.11.2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 5. rujna 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil supérieur de la Sécurité sociale - Luksemburg) – EU protiv Caisse pour l’avenir des enfants

(predmet C-801/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Sloboda kretanja radnika – Jednako postupanje – Članak 45. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Ugovor o socijalnoj sigurnosti sklopljen između države članice zaposlenja i treće zemlje – Obiteljska davanja – Primjena na pograničnog radnika koji nije ni državljanin ni rezident jedne od država ugovornica)

(2020/C 19/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EU

Tuženik: Caisse pour l'avenir des enfants

Izreka

Članak 45. UFEU-a u vezi s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi odbijanje nadležnih tijela prve države članice da isplate državljaninu druge države članice koji radi u prvoj državi članici, ali ne boravi u njoj, obiteljska davanja za njegovo dijete koje boravi u trećoj zemlji sa svojom majkom, ako slijedom dvostranog međunarodnog ugovora sklopljenog između prve države članice i te treće zemlje ta tijela priznaju, uz iste uvjete za priznavanje tih davanja, pravo na obiteljska davanja za svoje državljane i rezidente, osim ako ta tijela mogu ponuditi objektivno opravdanje za njihovo odbijanje.

(¹) SL C 82, 4.3.2019.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 11. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Polymeles Protodikeio Athinon - Grčka) – RM, SN protiv Agrotiki Trapeza Ellados**(predmet C-262/19) (¹)**

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Državne potpore – Osnivanje hipoteka kojima se osiguravaju bankovni krediti odobreni poljoprivrednicima – Nacionalno zakonodavstvo kojim se propisuje najviši iznos za koji se hipoteke osnivaju – Nedovoljno obrazloženi razlozi koji su naveli sud koji je uputio zahtjev da postavi pitanje o tumačenju prava Unije – Očita nedopuštenost)

(2020/C 19/06)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: RM, SN

Tuženici: Agrotiki Trapeza Ellados

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 8. veljače 2019. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Visoki građanski sud u Ateni, Grčka) očito je nedopušten.

(¹) SL C 187, 3. 6. 2019.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poljska) –
Mennica Wrocławska sp. z o.o. protiv Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(predmet C-491/18)

(2020/C 19/07)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mennica Wrocławska sp. z o.o..

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Je li odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), a posebno njezinom članku 168., članku 178. točki (a), članku 226. točki 6. kao i načelima sustava PDV-a, a posebno načelima porezne neutralnosti i proporcionalnosti, protivna nacionalna praksa kojom se uskraćuje pravo na odbitak PDV-a na temelju računa u kojima je navedena pogrešna vrsta robe, iako je tijekom poreznoga postupka (prije donošenja rješenja) porezni obveznik podnio sva potrebna objašnjenja kao i izvorne isprave kojima se potvrđuju postojanje i posebna svojstva roba koja je predmet transakcije, i koje su potom tijekom poreznoga postupka porezna tijela prihvatila, a nije ni ustanovljena utaja poreza?

Žalba koju je 30. srpnja 2019. podnijela Belén Bernaldo de Quirós protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. lipnja 2019. u predmetu T-273/18, Bernaldo de Quirós protiv Komisije

(predmet C- 583/19 P)

(2020/C 19/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Belén Bernaldo de Quirós (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žaliteljica od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu od 5. lipnja 2019., Bernaldo de Quirós/Komisija (T-273/18);
- prihvati zahtjev podnesen u prvostupanjskom postupku;
- naloži Komisiji snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka u cijelosti.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žaliteljica ističe samo jedan žalbeni razlog, koji se temelji na iskrivljavanju činjenica, očitog pogrešci u ocjeni i netočnom pravnom obrazloženju.

U drugom tužbenom razlogu istaknutom pred Općim sudom, žaliteljica je istaknula povredu načela poštovanja prava obrane u okviru članka 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju. Opći sud je o tom tužbenom razlogu odlučio u točkama 81. i 94. pobijane presude.

Žaliteljica smatra da su utvrđenja Općeg suda materijalno netočna. Smatra da je pobijana presuda zahvaćena pogreškom koja se tiče prava te da sadržava očitu pogrešku u ocjeni u tome što, s jedne strane, interna pravila ne može opravdati nepoštovanje odredbe Pravilnika i, s druge strane, predmetne opće provedbene odredbe ne predviđa delegaciju nadležnosti tijela za imenovanje. Naposljetku, tumačenje odredbi članka 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju i članka 4. stavka 4. OPO-a dovodi do netočnog pravnog obrazloženja.

Žalba koju je 14. kolovoza 2019. podnio CC protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. u predmetu T-248/17 RENV, CC protiv Europskog parlamenta

(predmet C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: CC (zastupnik: G. Maximini, *Rechtsanwalt*)

Druge stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 13. lipnja 2019. u predmetu T-248/17 RENV, uz iznimku točke 3. izreke koja se odnosi na troškove;
- naložiti Parlamentu da naknadi cjelokupnu neimovinsku i imovinsku štetu koju je pretrpio žalitelj, prema metodi izračuna utvrđenoj u njegovoj tužbi kojom je pokrenut postupak F-9/12;
- naložiti Parlamentu snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj zahtijeva djelomično ukidanje presude od 13. lipnja 2019. u predmetu CC/Parlament, T-248/17 REV (uz iznimku točke 3. izreke), kojom je Opći sud naložio Parlamentu da žalitelju plati iznos od 6 000 eura i da snosi sve troškove, a u preostalom je dijelu tužbu odbio.

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe pet žalbenih razloga:

- Povreda članka 106. Poslovnika Općeg suda – Povreda načela pravne sigurnosti – Povreda članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;

- Pogreške koje se tiču prava jer Opći sud nije odredio zatražene mjere izvođenja dokaza i upravljanja postupkom;
- Iskrivljavanje obavijesti o natječaju – Povreda poništavajuće presude – Nezakonita zamjena procjene – Povreda članka 1.d stavka 2. Pravilnika o osoblju;
- Pogreška koja se tiče prava jer je Opći sud isključio određena radna mjesta iz ocjenjivanja gubitka prilike;
- Arbitrarno ocjenjivanje, pogreška koja se tiče prava, nepostojanje obrazloženja, nepostojanje nepristranosti.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2019. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – LN protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(predmet C-655/9)

(2020/C 19/10)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LN

Tuženici: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 2. Direktive 2006/112 o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ da se transakcija, putem koje porezni obveznik, u svojstvu vjerovnika, stekne nekretninu koja je objekt ovršnog postupka te je poslije nekog vremena proda kako bi povratio iznos dan u zajam, smatra gospodarskom djelatnošću u obliku iskorištavanja materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda na kontinuiranoj osnovi?
2. Može li se osoba koja je izvršila takvu pravnu transakciju smatrati poreznim obveznikom u smislu članka 9. Direktive 2006/112?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/CE od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2019. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Vereniging van Effectenbezitters protiv BP plc

(predmet C-709/19)

(2020/C 19/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vereniging van Effectenbezitters

Tuženik: BP plc

Prethodna pitanja

1. (a) Treba li članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289., u daljnjem tekstu: Uredba Bruxelles I.a) tumačiti na način da izravan nastanak isključivo imovinske štete na investicijskom računu u Nizozemskoj ili u banci i/ili investicijskom društvu sa sjedištem u Nizozemskoj koja je posljedica odluka o ulaganju donesenih pod utjecajem općih, ali netočnih, nepotpunih i zavaravajućih informacija međunarodnog poduzeća uvrštenog na burzama koje su objavljene diljem svijeta pruža dovoljnu poveznicu za međunarodnu nadležnost nizozemskih sudova u mjestu nastanka štete (*Erfolgsort*)?
- (b) Ako ne, jesu li potrebne dodatne okolnosti koje opravdavaju nadležnost nizozemskih sudova te o kojim je okolnostima u tom slučaju riječ? Jesu li dodatne okolnosti navedene pod točkom 4.2.2. zahtjeva dovoljna osnova za nadležnost nizozemskih sudova?
2. Mijenja li se odgovor na prvo prethodno pitanje ako je riječ o tužbi koju je na temelju članka 3:305.a BW-a podnijelo udruženje čiji je cilj da u skladu sa svojim pravom zastupa kolektivne interese ulagača koji su pretrpjeli štetu u smislu prvog prethodnog pitanja, što, među ostalim, dovodi do toga da nisu utvrđeni ni pojedini domicili tih ulagača ni posebne okolnosti pojedinačnih kupnji odnosno pojedinačnih odluka da se ne prodaju dionice koje se već drže?
3. Ako su nizozemski sudovi na temelju članka 7. točke 2. Uredbe Bruxelles I.a nadležni da odlučuju o tužbi podnesenoj u skladu s člankom 3:305.a BW-a, ima li dotični sud na temelju članka 7. točke 2. te uredbe međunarodnu i nacionalnu mjesnu nadležnost da odlučuje o svim naknadnim pojedinačnim tužbama za naknadu štete ulagača koji su pretrpjeli štetu u smislu prvog prethodnog pitanja?
4. Ako dotični nizozemski sud u smislu trećeg prethodnog pitanja ima međunarodnu, ali nema nacionalnu mjesnu nadležnost da odlučuje o svim pojedinačnim tužbama za naknadu štete ulagača koji su pretrpjeli štetu u smislu prvog prethodnog pitanja, određuje li se nacionalna mjesna nadležnost prema domicilu oštećenog ulagača, sjedištu banke u kojoj se vodi osobni bankovni račun tog ulagača ili sjedištu banke u kojoj se vodi investicijski račun ili se u obzir uzima neka druga poveznica?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Raad van State (Nizozemska) – FS protiv Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**(predmet C-719/19)**

(2020/C 19/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, ⁽¹⁾ ...) tumačiti na način da je odluka o protjerivanju građanina Unije s državnog područja države članice domaćina, koja je donesena u skladu s tom odredbom, provedena i više ne proizvodi nikakve pravne učinke u trenutku kad je taj građanin Unije napustio državno područje te države članice domaćina u roku koji je u toj odluci određen za dobrovoljni odlazak, te se to može dokazati?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: ima li taj građanin Unije u slučaju trenutnog povratka u državu članicu domaćina člankom 6. stavkom 1. Direktive 2004/38/EZ predviđeno pravo na boravak do tri mjeseca ili država članica domaćin smije donijeti novu odluku o protjerivanju kako bi spriječila da građanin Unije na neko kratko razdoblje uđe u državu članicu domaćina?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: mora li taj građanin Unije u tom slučaju tijekom određenog razdoblja boraviti izvan državnog područja države članice domaćina i koliko to razdoblje mora trajati?

⁽¹⁾ str. 77.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Verwaltungsgericht Düsseldorf (Njemačka) – GR protiv Stadt Duisburg**(predmet C-720/19)**

(2020/C 19/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GR

Tuženik: Stadt Duisburg

Prethodna pitanja

1. Gubi li član obitelji turskog radnika prava iz članka 7. stavka 1. Sporazuma 1/80, koja može steći na temelju svojeg položaja, ako prihvati državljanstvo države članice domaćina uz gubitak dotadašnjeg državljanstva?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: može li se član obitelji turskog radnika u opisanoj situaciji dalje pozivati na prava iz članka 7. Sporazuma 1/80 ako je ponovno izgubio državljanstvo države članice domaćina jer je ponovno prihvatio prijašnje državljanstvo?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – A protiv B, C

(predmet C-738/19)

(2020/C 19/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženici: B, C

Prethodno pitanje

Na koji način treba tumačiti Direktivu 93/13/EEZ ⁽¹⁾ i osobito načelo kumulativnog učinka sadržano u toj direktivi prilikom ocjene zahtijeva li se od potrošača koji ne ispuni svoju obvezu nerazmjerno visok iznos naknade, u smislu točke 1. podtočke (e) Priloga toj direktivi, i to u slučaju u kojem je riječ o odredbama o ugovornim kaznama koje se odnose na različite povrede koje se prema svojoj prirodi ne moraju istodobno počinuti, a u konkretnom slučaju doista i nisu tako počinjene? Je li pritom relevantno da se u kontekstu povreda ugovora zbog kojih se zahtijeva ugovorna kazna zahtijeva i naknada štete u obliku predaje protuzakonito ostvarene dobiti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – B.K. protiv Republike Slovenije

(predmet C-742/19)

(2020/C 19/15)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B.K.

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se članak 2. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ i na radnike zaposlene u obrambenom sektoru odnosno na vojno osoblje koje obavlja stražu u mirnodopskom razdoblju?
2. Protivi li se odredbi članka 2. Direktive 2003/88/EZ nacionalni propis sukladno kojem se pripravnost radnika zaposlenih u obrambenom sektoru na radnom ili drugom određenom mjestu (ali ne u vlastitom domu) odnosno prisutnost vojnog osoblja koje radi u obrambenom sektoru, za vrijeme straže tijekom koje to vojno osoblje stvarno ne radi, ali ipak mora biti fizički prisutno u vojarni, ne uračunava u radno vrijeme?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. listopada 2019. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Španjolska) – UD protiv Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(predmet C-764/19)

(2020/C 19/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UD

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prethodna pitanja

1. Je li španjolska država pravilno prenijela Direktivu 2008/115 ⁽¹⁾ u nacionalno zakonodavstvo (Ley Orgánica 4/2000 (Organski zakon 4/2000), kako je izmijenjen Leyom Orgánica 2/2009 (Organski zakon 2/2009)) kad je kao glavnu sankciju za nezakonit boravak zadržala novčanu kaznu, a udaljavanje samo u slučaju otegotnih okolnosti?
2. Može li na temelju načela usklađenog tumačenja španjolska država zahtijevati izravnu primjenu Direktive 2008/115 čak iako se tome protive odredbe nacionalnog zakonodavstva te se otežava položaj stranca?
3. Mogu li se članak 55. stavak 1. i članak 57. stavak 1. Organskog zakona 4/2000 tumačiti u skladu s Direktivom 2008/115, odnosno sve dok je u španjolskom unutarnjem pravnom poretku na snazi odredba kojom se propisuje da je glavna sankcija za nezakoniti boravak novčana kazna, ili bi to naprotiv dovelo do tumačenja *contra legem* tog unutarnjeg poretka?
4. Treba li nacionalni sud nastaviti primjenjivati novčanu kaznu kao glavnu sankciju, a udaljavanje u slučajevima otegotnih okolnosti ili je, naprotiv, unatoč svemu primoran primijeniti sankciju udaljavanja u svim slučajevima, osim u onima koji su izričito isključeni Direktivom 2008/115?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Ramada Storax SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(predmet C-756/19)

(2020/C 19/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ramada Storax, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Mogu li se članci 90. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ [...] i načela neutralnosti PDV-a i proporcionalnosti te temeljne gospodarske slobode tumačiti na način da se njima portugalskom zakonodavcu omogućava da - na temelju članka 78. stavka 7. točke (b) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Zakonik o porezu na dodatnu vrijednost) koji je donesen Uredbom sa zakonskom snagom br. 394-B/84 od 26. prosinca 1984. - ispravak poreza na dodanu vrijednost (PDV) koji se odnosi na potraživanja koja se smatraju nenaplativima u okviru stečajnog postupka ograniči na u njemu predviđene slučajeve (odnosno, kada je proglašena ograničena nesolventnost nakon što je postala pravomoćna presuda o priznavanju i prednosnom redu potraživanja, kako je predviđeno Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (Zakonik o nesolventnosti i oporavku trgovačkih društava, CIRE) koji je donesen Uredbom sa zakonskom snagom br. 53/2004 od 18. ožujka 2004., ili, ovisno o slučaju, nakon što je potvrđen plan koji je predmet sporazuma iz članka 156. tog zakonika), pri čemu se u tu svrhu ne priznaju odluke sudova drugih država članica kojima se potraživanja čije se plaćanje zahtijeva u okviru stečajnog postupka proglašavaju nenaplativima?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2019. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) – OH protiv ID

(predmet C-758/19)

(2020/C 19/18)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OH

Tuženik: ID

Prethodna pitanja

1. Podudaraju li se pojmovi „imunitet od sudskih postupaka” i „imunitet” iz članka 11. Protokola ⁽¹⁾, kako su navedeni i u svrhu koja se njima želi postići?
2. Obuhvaća li i uključuje li izraz „imunitet od sudskih postupaka”/„imunitet” iz članka 11., osim kaznenih postupaka, i građanskopravne postupke koje oštećene treće osobe pokreću protiv članova Komisije?
3. Može li se „imunitet od sudskih postupaka”/„imunitet” povjerenika ukinuti i u okviru građanskopravnog postupka protiv povjerenika, kao što je postupak koji je pokrenut u ovom slučaju? U slučaju potvrdnog odgovora, tko treba pokrenuti postupak ukidanja?
4. Jesu li sudovi Europske unije nadležni za odlučivanje o tužbi zbog izvanugovorne odgovornosti protiv povjerenika, kao što je tužba koja je podnesena u ovom slučaju?

⁽¹⁾ Članak 11. Protokola od 8. travnja 1965. o povlasticama i imunitetima Europske unije, koji je priložen Ugovoru [o funkcioniranju Europske unije] kao Protokol br. 7.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2019. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – JCM Europe (UK) Ltd protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(predmet C-760/19.)

(2020/C 19/19)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: JCM Europe (UK) Ltd

Protivna stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodno pitanje

1. Je li Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1760 od 28. rujna 2016. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu ⁽¹⁾ nevaljana u dijelu u kojem razvrstava jedinicu za kontrolu novčanica i spremnike za gotovinu navedene u toj uredbi u oznaku KN 84729070, a ne u oznaku KN 903149 90?
2. Konkretno, je li Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1760 nevaljana u dijelu u kojem:
 - a) neovlašteno ograničava područje primjene tarifnog broja 9031;
 - b) neovlašteno proširuje područje primjene tarifnog broja 8472;
 - c) uzima u obzir nedopuštene elemente;
 - d) pri razvrstavanju proizvoda opisanog u toj uredbi ne uzima u obzir Napomene s objašnjenjem, tarifne brojeve KN i/ili Opća pravila za tumačenje.

⁽¹⁾ SL 2016., L 269, str. 6.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2019. uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) – QE, RD protiv SATA International — Serviços de Transportes Aéreos, S. A.

(predmet C-766/19)

(2020/C 19/20)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: QE, RD

Tuženik: SATA International – Serviços de Transportes Aéreos, S. A.

Intervenijent: ANA – Aeroportos de Portugal, S. A.

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da događaj poput onoga koji se dogodio 10. svibnja 2017. u lisabonskoj zračnoj luci, kada je došlo do općih i bitnih nepravilnosti u opskrbi gorivom koje su onemogućile nadopunu zrakoplovâ gorivom zbog kvara pumpnog sustava koji je onemogućio prijenos goriva u sustav za opskrbu – za koji su odgovorni subjekti koji upravljaju infrastrukturom zračne luke – te je utjecao na neprekinut rad i djelovanje navedene zračne luke uzrokujući kašnjenja i otkazivanja 473 leta od kojih je 12 preusmjereno, 98 otkazano, a 363 je kasnilo, što je utjecalo na više od 41 000 putnika, čini „izvanrednu okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾ koja zračnog prijevoznika oslobađa od obveze plaćanja naknade štete?
2. Može li se smatrati da je zračni prijevoznik koji se, zbog nemogućnosti opskrbe gorivom u lisabonskoj zračnoj luci zbog prethodno opisanih okolnosti, odlučio opskrbiti gorivom u obližnjoj zračnoj luci (Porto) i koji zbog kašnjenja uzrokovanog kasnim odlaskom iz lisabonske zračne luke i opskrbe gorivom u drugoj zračnoj luci – što je dovelo do toga da je posadi navedenog zrakoplova isteklo vrijeme službe koje bi im, u skladu s primjenjivim zakonskim odredbama, bilo dostatno za izvršenje leta koji je kasnio – sklopi ugovor o zakupu zrakoplova s posadom (ACMI) za izvršenje navedenog leta s drugim zračnim prijevoznikom, poduzeo sve razumne mjere kako bi ograničio kašnjenje leta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Savezna Republika Njemačka protiv SE

(predmet C-768/19)

(2020/C 19/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka

Tuženik: SE

Intervenijent: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Treba li se u pogledu podnositelja zahtjeva za azil koji je prije punoljetnosti svojeg djeteta kojem je kao članu obitelji koja je postojala u državi podrijetla nakon podnošenja zahtjeva za zaštitu odobren status supsidijarne zaštite nakon punoljetnosti (u daljnjem tekstu: korisnik zaštite) ušao u državu članicu domaćina korisnika zaštite te u njoj također podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva za azil) u slučaju nacionalnog propisa kojim se u vezi s odobravanjem prava na odobravanje supsidijarne zaštite, izvedenog od prava korisnika zaštite, upućuje na članak 2. točku (j) Direktive 2011/95/EU⁽¹⁾ za odgovor na pitanje je li korisnik zaštite „maloljetan” u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU uzeti u obzir trenutak donošenja odluke o zahtjevu za azil njegova podnositelja ili pak određeni prethodni trenutak, poput trenutka u kojem je
 - (a) korisniku zaštite odobren status supsidijarne zaštite,
 - (b) podnositelj zahtjeva za azil podnio svoj zahtjev,
 - (c) podnositelj zahtjeva za azil ušao u državu članicu domaćina ili je
 - (d) korisnik zaštite podnio svoj zahtjev za azil?
2. Ako je
 - (a) mjerodavan trenutak podnošenja zahtjeva:

Treba li u tom pogledu uzeti u obzir zahtjev za zaštitu koji je nadležnom nacionalnom tijelu podnesen pisanim putem, usmeno ili na drugi način (zahtjev za azil) ili formalno podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu?
 - (b) mjerodavan trenutak ulaska podnositelja zahtjeva za azil ili trenutak njegova podnošenja zahtjeva za azil: je li također bitno što u tom trenutku još nije bilo odlučeno o zahtjevu za zaštitu korisnika zaštite kojem je naknadno odobren status supsidijarne zaštite?
3.
 - (a) Koji zahtjevi postoje u pogledu situacije opisane pod točkom 1. kako bi se podnositelj zahtjeva za azil smatrao „članom obitelji” (članak 2. točka (j) Direktive 2011/95/EU) koji je „prisutan u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu” u kojoj se nalazi osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita i koji je član obitelji koja je „već postojala u državi podrijetla”? Uključuje li to, među ostalim, da se obiteljski život između korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil nastavio u državi članici domaćinu u smislu članka 7. Povelje o temeljnim pravima ili je dovoljna puka istodobna prisutnost korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil u državi članici domaćinu? Je li jedan od roditelja član obitelji i ako se prema okolnostima pojedinačnog slučaja ulaskom nije namjeravala stvarno preuzeti odgovornost u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU za osobu kojoj je odobrena međunarodna zaštita, a koja je još maloljetna i nije u braku?
 - (b) Ako na pitanje pod točkom 3.(a) treba odgovoriti na način da se obiteljski život između korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil morao nastaviti u državi članici domaćinu u smislu članka 7. Povelje o temeljnim pravima, je li bitno u kojem se trenutku nastavio? Treba li u tom pogledu osobito uzeti u obzir to što se obiteljski život nastavio u određenom roku nakon ulaska podnositelja zahtjeva za azil ili u trenutku u kojem je korisnik zaštite još bio maloljetan?
4. Prestaje li status podnositelja zahtjeva za azil kao člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU punoljetnošću korisnika zaštite i time povezanim prestankom odgovornosti za osobu koja je maloljetna i nije u braku? Ako odgovor na to pitanje bude negativan: Postoje li svojstvo člana obitelji i s time povezana prava vremenski neograničeno i dalje nakon tog trenutka ili prestaju nakon određenog roka (ako da, kojeg?) ili nastupanjem određenog događaja (ako da, kojeg?)?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2019. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Consiglio di Stato, Grčka) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. protiv Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

(predmet C-771/19)

(2020/C 19/22)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Tuženik: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

Prethodna pitanja

- Treba li članak 1. stavak 3., članak 2. stavak 1. točke (a) i (b) i članak 2.a stavak 2. Direktive Vijeća 92/13/EEZ⁽¹⁾ od 25. veljače 1992. o uskladjivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL 1992., L 76) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72.) u vezi sa zaključcima iz presudâ Fastweb (C-100/12), PFE (C-689/13), Archus i Gama (C-131/16) i Lombardi (C-333/18), tumačiti na način da im se protivi nacionalna sudska praksa prema kojoj, ako se u ranijoj fazi postupka javne nabave (poput faze razmatranja tehničkih ponuda), a ne u završnoj fazi dodjele ugovora odlukom javnog naručitelja isključuje ponuditelj i ako se, suprotno tomu, prihvati drugi zainteresirani ponuditelj (konkurent), isključeni ponuditelj, u slučaju da nadležni sud odbije njegov zahtjev za odgodu u dijelu koji se odnosi na njegovo isključenje iz postupka javne nabave, zadržava pravni interes da istim zahtjevom za odgodu traži isključenje drugog ponuditelja tvrdeći isključivo da je njegova ponuda prihvaćena u suprotnosti s načelom jednakog postupanja s ponudama?
 - U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki (a), trebaju li se prethodno navedene odredbe tumačiti na način da isključeni ponuditelj, s obzirom na prethodno navedeno, ima pravo zahtjevom za odgodu istaknuti bilo kakvu nepravilnost sudjelovanja konkurenta u postupku javne nabave odnosno ima pravo pozvati se i na druge nepravilnosti u ponudi konkurenta koje se razlikuju od nepravilnosti zbog kojih je isključena njegova ponuda u cilju, kao prvo, suspenzije postupka javne nabave i dodjele ugovora konkurentu odlukom koja se donosi u kasnijoj fazi postupka te, kao drugo, u slučaju prihvaćanja glavnog pravnog sredstva (zahtjeva za poništenje) u cilju isključenja tog konkurenta, prestanka dodjele ugovora i eventualnog pokretanja novog postupka javne nabave u kojem sudjeluje isključeni ponuditelj?
- Je li za odgovor na prethodno pitanje bitna činjenica da pristup privremenoj (ali i konačnoj) sudskoj zaštiti ovisi o prethodnom odbijanju upravnog pravnog sredstva koji se podnosi neovisnom nacionalnom tijelu nadležnom za razmatranje pravnih sredstava i s obzirom na zaključke donesene u presudi Biertgemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C-355/15)?
- Je li za odgovor na prvo prethodno pitanje bitna činjenica da se u slučaju prihvaćanja prigovora koje je isključeni ponuditelj istaknuo protiv sudjelovanja konkurenta u postupku javne nabave (a) ne može organizirati novi postupak nabave ili se (b) razlogom zbog kojega je tužitelj isključen ne dopušta njegovo sudjelovanje u eventualnom novom postupku javne nabave?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. (SL 1992., L 76, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72. i ispravak SL 2018., L 181, str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – A.B. i B.B. protiv Personal Exchange International Limited

(predmet C-774/19)

(2020/C 19/23)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A.B. i A.B.

Tuženik: Personal Exchange International Limited

Prethodna pitanja

Treba li članak 15. stavak 1. Uredbe br. 44/2001 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se kao ugovor koji je potrošač sklopio u svrhe za koje se može smatrati da su izvan njegove profesionalne djelatnosti može kvalificirati i ugovor o igri internetskog pokera, koji je pojedinac sklopio na daljinu sa stranim priređivačem internetskih igara, i koji podliježe općim uvjetima ugovora tog priređivača, u slučajevima u kojima se pojedinac nekoliko godina uzdržavao prihodima koje je na taj način ostvario ili dobio od igre pokera, iako nije službeno registriran za takvu djelatnost i, u svakom slučaju, ne nudi tu djelatnost trećim osobama na tržištu kao uslugu uz naplatu?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – VB, WA protiv BNP Paribas Personal Finance SA

(predmet C-776/19)

(2020/C 19/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VB, WA

Tuženik: BNP Paribas Personal Finance SA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13⁽¹⁾, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski franak valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?
4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospelosti se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo navise ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,37 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?

7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnevju da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnevju obori?
8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaze boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – XZ, YY protiv BNP Paribas Personal Finance SA

(predmet C-777/19)

(2020/C 19/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: XZ, YY

Tuženik: BNP Paribas Personal Finance SA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13 (¹), tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski frank valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?

4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
- prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospelju se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo naviše ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćenja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5 do 6 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 22 godine, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?
7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnevju da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnevju obori?
8. Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – ZX protiv BNP Paribas Personal Finance SA

(predmet C-778/19)

(2020/C 19/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZX

Tuženik: BNP Paribas Personal Finance SA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13 (¹), tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski frank valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?
4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospelju se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo naviše ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;

- članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,37 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
 6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?
 7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnjevu da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnjevu obori?
 8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – AV protiv BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(predmet C-779/19)

(2020/C 19/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AV

Tuženici: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13 (¹), tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski frank valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?
4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirjenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospijeću se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo naviše ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,61 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?

7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnjevu da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnjevu obori?
8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – BW, CX protiv BNP Paribas Personal Finance SA., Procureur de la République

(predmet C-780/19)

(2020/C 19/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: BW, CX

Tuženici: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13 (¹), tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski frank valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?

4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenju s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
- prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospeljuću se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo navise ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenju s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,33 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?
7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnevju da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnevju obori?
8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaze boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – DY, EX protiv BNP Paribas Personal Finance SA

(predmet C-781/19)

(2020/C 19/29)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DY, EX

Tuženik: BNP Paribas Personal Finance SA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13 (¹), tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski frank valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?
4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospijeću se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo navise ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;

- članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,61 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
 6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?
 7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnjevu da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnjevu obori?
 8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputio tribunal de grande instance de Paris (Francuska) – FA protiv BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(predmet C-782/19)

(2020/C 19/30)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FA

Tuženici: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi br. 93/13⁽¹⁾, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena pravila o zastari u sljedećim slučajevima: (a) za utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe, (b) za eventualne povrate, (c) kad je potrošač tužitelj i (d) kad je potrošač tuženik, uključujući u protutužbi?
2. U slučaju potpuno ili djelomično niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, u predmetu poput onoga u glavnom postupku, primjena nacionalne sudske prakse koja kao dan kada zastarni rok počinje teći određuje dan prihvata ponude kredita, umjesto dana nastanka ozbiljnih financijskih poteškoća?
3. Jesu li ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje, među ostalim, predviđaju da je švicarski franak valuta obračuna, a euro valuta plaćanja, koje rizik promjene tečaja prebacuju na korisnika kredita, obuhvaćene glavnim predmetom ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13, ako se ne osporavaju troškovi konverzije i ako postoje ugovorne odredbe koje, na određene datume, predviđaju mogućnost za korisnika kredita da izvrši konverziju u eure u skladu s unaprijed utvrđenom formulom?
4. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, iz sljedećih razloga:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom postojanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke;
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospelosti se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo naviše ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate;
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute; i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao i izričito navođenje „kamatnog rizika”?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima utvrđenima u četvrtom pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5 do 6 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja od 25 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
6. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?

7. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmnevju da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmnevju obori?
8. Osmo pitanje: Može li se smatrati da postoji znatnija neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaze boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/CEE od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2019. uputila Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne protiv GB

(predmet C-783/19)

(2020/C 19/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Druga stranka u postupku: GB

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li opseg zaštite oznake izvornosti, uz njezinu zaštitu u odnosu na slične proizvode, i zaštitu u odnosu na usluge koje mogu biti povezane s izravnom ili neizravnom distribucijom tih proizvoda?
2. Zahtijeva li opasnost od povrede zbog podsjećanja, na koju se odnose navedeni članci uredbi Zajednice (¹) (²), uglavnom analizu naziva radi utvrđivanja njegova utjecaja na prosječnog potrošača ili za analiziranje te opasnosti od povrede zbog podsjećanja, treba prethodno utvrditi je li riječ o istim, sličnim ili složenim proizvodima koji u svojem sastavu imaju proizvod zaštićen oznakom izvornosti?
3. Treba li opasnost od povrede zbog podsjećanja utvrditi na temelju objektivnih parametara kada postoji potpuna ili vrlo velika podudarnost u nazivima ili je treba stupnjevati ovisno o aludirajućim proizvodima i uslugama ili proizvodima i uslugama na koje se aludira da bi se zaključilo da je opasnost od podsjećanja neznatna ili nerelevantna?

4. Je li zaštita koju predviđaju referentni propisi u slučajevima opasnosti od podsjećanja ili iskorištavanja posebna zaštita, svojstvena posebnostima tih proizvoda, ili ta zaštita mora nužno biti povezana s pravnim pravilima o tržišnom natjecanju?

- (¹) Članak 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL 2006., L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)
- (²) Članak 103. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2019. uputio Riigikohus (Estonija) – XX protiv Tartu vangla

(predmet C-795/19)

(2020/C 19/32)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XX

Tuženik: Tartu vangla

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. stavak 2. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (¹) tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa da oštećenje sluha ispod propisane razine predstavlja apsolutnu prepreku za rad zatvorskog službenika i kojim se ne dozvoljava uporaba korektivnih pomagala za ocjenu ispunjavanja uvjeta u pogledu sluha?

(¹) SL 2000., L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2019. uputio Okresný súd Košice I (Slovačka) – NI, OJ i PK protiv Sociálna poisťovňa

(predmet C-799/19)

(2020/C 19/33)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Košice

Stranke glavnog postupka

Tužiteljice: NI, OJ, PK

Tuženik: Socijalna poistovna

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca ⁽¹⁾ tumačiti na način da pojam „nepodmirena potraživanja zaposlenika koja su nastala iz ugovora o radu” uključuje i neimovinsku štetu pretrpljenu zbog smrti radnika uslijed nezgode na radu?
2. Treba li članak 2. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca tumačiti na način da se insolventnim smatra i poslodavac protiv kojeg je pokrenut ovršni postupak u pogledu sudski priznatog zahtjeva za naknadu neimovinske štete pretrpljene zbog smrti radnika uslijed nezgode na radu, ali je u ovršnom postupku tražbina proglašena nenaplativom jer poslodavac ne raspolaže nikakvim sredstvima?

⁽¹⁾ SL 2008., L 283, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2019. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial protiv Skatteverketa

(predmet C-812/19)

(2020/C 19/34)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Tuženik: Skatteverket

Prethodno pitanje

Je li švedska podružnica banke s poslovnim nastanom u drugoj državi članici samostalni porezni obveznik u slučaju kada sjedište isporučuje usluge podružnici i za s time povezane troškove tereti podružnicu, ako je sjedište dio PDV grupacije u drugoj državi članici, dok švedska podružnica nije član nijedne švedske PDV grupacije? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Članak 2. stavak 1., članak 9. stavak 1. i članak 11. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2019. uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francuska) - MN**(predmet C-813/19)**

(2020/C 19/35)

*Jezik postupka: francuski***Sud koji je uputio zahtjev**

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: MN

Druge stranke u postupku: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Prethodna pitanja

1. Ispunjavaju li uvjeti izdavanja europskog uhidbenog naloga, koji je izdalo francusko državno odvjetništvo u potpunosti zahtjeve djelotvorne sudske zaštite u smislu prava Europske unije, kako su predviđeni odredbama članka 695-16 i sljedećih Zakonika o kaznenom postupku?
2. Uovoljava li francusko državno odvjetništvo zahtjevima koje je potrebno ispuniti da bi ga se smatralo „pravosudnim tijelom koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP) (SL, L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

Tužba podnesena 8. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Mađarske**(predmet C- 821/19)**

(2020/C 19/36)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Condou-Durande, J. Tomkin, i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija zahtijeva od Suda da:

- a) utvrdi:

— da je Mađarska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 33. stavka 2. Direktive 2013/32/EU jer je uvela novi razlog za nedopuštenost, pored onih izričito utvrđenih navedenom direktivom u vezi s nedopuštenosti zahtjeva za azil.

- da je Mađarska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 8. stavka 2., članka 12. stavka 1. točke (c) i članka 22. stavka 1. Direktive 2013/32/EU te članka 10. stavka 4. Direktive 2013/33/UE jer je donijela mjere kojima se aktivnost organiziranja s ciljem da se osobama koje ne ispunjavaju kriterije utvrđene nacionalnim zakonodavstvom u području azila omogućiti pokretanje postupka za azil kvalificira kao kazneno djelo te kojima se propisuje donošenje mjera ograničavanja u odnosu na osobe koje su optužene ili osuđene za počinjenje tog kaznenog djela.

- b) naloži Mađarskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Otkad je u 2015. naglo porastao broj zahtjeva za azil, Mađarska je u više navrata izmijenila svoj sustav azila. Značajne izmjene mađarskog zakonodavstva o pravu na azil donesene su 2018. Mađarski parlament je 20. lipnja 2018. donio az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. Évi VI. törvény (Zakon br. VI iz 2018. o izmjeni određenih zakona u vezi s mjerama protiv nezakonitog useljavanja) i sedmu izmjenju mađarskog Ustava. Taj paket zakonodavnih mjera također je poznat pod nazivom „Stop Soros”. Tim izmjenama još se više ograničio krug osoba koje mogu ostvariti pravo na azil, s obzirom na to da se, u skladu s izmjenom Zakona o pravu na azil, nedopuštenim smatra zahtjev tražitelja azila koji je na mađarsko državno područje došao preko države u kojoj nije bio žrtva progona niti je bio izložen izravnoj prijetnji od progona. U istom smislu je izmijenjen i Büntető Törvénykönyv (Kazneni zakonik). Tako je kao kazneno djelo okvalificirana aktivnost organiziranja s ciljem da se osobama koje nisu progonjene u državi svojeg podrijetla, u državi svojeg uobičajenog boravišta ili u drugoj državi kroz koju su došli [u Mađarsku] zbog rase, nacionalnosti, pripadnosti nekoj posebnoj društvenoj skupini, vjere ili političkog mišljenja odnosno čiji strah od izravnog progona nije osnovan omogućiti pokretanje postupka za azil.

Smatrajući da je zakonodavstvo koje je doneseno 2018. protivno pravu Unije, Komisija je protiv Mađarske pokrenula postupak zbog povrede. S obzirom na to da Mađarska nije tvrdnjama koje je iznijela tijekom prethodnog postupka uspjela otkloniti Komisijine dvojbe, potonja je odlučila uputiti predmet Sudu.

Žalba koju su 20. studenoga 2019. podnijeli Achemos Grupė UAB, Achema AB protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. rujna 2019. u predmetu T-417/16: Achemos Grupė UAB i Achema AB protiv Komisije

(predmet C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Achemos Grupė UAB, Achema AB (zastupnici: R. Martens, *avocat*, V. Ostrovskis, *advokatas*)

Druge stranke u žalbenom postupku: Europska komisija, Republika Litva, Klaipėdos Nafta AB

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da

- ukine točke 1. i 2. izreke pobijane presude;
- vrati predmet na odlučivanje Općem sudu,

- ili, podredno, sam odluči o prvostupanjskoj tužbi i u cijelosti poništi pobijanu odluku ⁽¹⁾;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: povreda članka 263., UFEU-a u vezi s člankom 256. stavkom 1. UFEU-a i obveze obrazlaganja jer je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je propustio ocijeniti informacije na temelju kojih je Komisija donijela svoju odluku, pri čemu odgovarajući nadzor zakonitosti Komisijine odluke koji provodi Opći sud pretpostavlja provjeru toga jesu li informacije na temelju kojih je Komisija donijela svoju odluku materijalno točne, pouzdane i dosljedne.
2. Drugi žalbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, prava na dobru upravu i članka 12. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 ⁽²⁾, u vezi s njezinim člankom 5. jer je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je naveo da su žalitelji propustili informirati Komisiju tijekom njezina prethodnog ispitivanja, dok na temelju obveze pažljivog i nepristranog ispitivanja i prava na dobru upravu Komisija ima obvezu osigurati da na raspolaganju ima najpotpunije i najpouzdanije moguće podatke.
3. Treći žalbeni razlog: povreda članka 296. drugog stavka UFEU-a, članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima i obveze obrazlaganja jer Opći sud nije jasno i nedvosmisleno naveo razloge zbog kojih se LNG projekt može izuzeti od primjene članka 14. Direktive 2004/18/EZ ⁽³⁾ i izravno dodijeliti društvu Klaipėdos Nafta, dok u skladu s njegovom obvezom obrazlaganja Opći sud mora iznijeti svoj tijek rasuđivanja, tako da se žaliteljima omogućiti da se upoznaju s razlozima donesene odluke.

⁽¹⁾ Odluka Komisije C(2013) 7884 final od 20. studenoga 2013. kojom je državna potpora SA.36740 (2013/NN) koju je Litva dodijelila društvu Klaipėdos Nafta proglašena spojivom s unutarnjim tržištem (SL 2016., C 161, str. 2.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

⁽³⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Tužba podnesena 21. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(predmet C-849/19)

(2020/C 19/38)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar, C. Hermes)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Helenska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 4. i članka 6. stavka 1. Direktive 92/43/EEZ ⁽¹⁾, kao i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, time što nije u utvrđenim rokovima usvojila sve mjere potrebne za određivanje odgovarajućih ciljeva i mjera za očuvanje u odnosu na 239 područja od značaja za Zajednicu (SCI), koja se nalaze na grčkom državnom području i obuhvaćena su Odlukom Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006. ⁽²⁾;
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europska komisija smatra da Helenska Republika nije utvrdila odgovarajuće obveze za očuvanje, u utvrđenim rokovima, u odnosu na 239 područja od značaja za Zajednicu koja se nalaze na grčkom državnom području.

Usto, Europska komisija smatra da Helenska Republika nije utvrdila odgovarajuće mjere za očuvanje, u utvrđenim rokovima, u odnosu na 239 područja od značaja za Zajednicu koja se nalaze na grčkom državnom području.

Zbog tih razloga, Helenska Republika povrijedila je članak 4. stavak 4. i članak 6. stavak 1. Direktive 92/43/EEZ, kao i Ugovor o funkcioniranju Europske unije.

(¹) Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih [i poluprirodnih] staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

(²) Odluka Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006., o donošenju, na temelju Direktive Vijeća 92/43/EEZ, popisa područja od značaja za Zajednicu za središnju biogeografsku regiju (SL 2006., L 259, str. 1.)

Tužba podnesena 25. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Mađarske

(predmet C- 856/19)

(2020/C 19/39)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Perrin i A. Sipos, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija zahtijeva od Suda da:

— utvrdi da je Mađarska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 10. stavaka 2. i 3. Direktive Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (¹) jer je primijenila, nakon isteka prijelaznog razdoblja, odobrenog do 31. prosinca 2017., ukupnu trošarinu manju od 60 % ponderirane prosječne maloprodajne cijene cigareta stavljenih u potrošnju i jer je za 1 000 komada cigareta naplatila trošarinu manju od 115 eura;

— naloži Mađarskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan, od 1. siječnja 2014. ukupna trošarina na cigarete predstavlja barem 60 % ponderirane prosječne maloprodajne cijene cigareta stavljenih u potrošnju, osim ako trošarina iznosi barem 115 eura za 1 000 komada cigareta. Budući da Mađarska primjenjuje trošarinu nižu od 115 eura za 1 000 komada cigareta, na navedenu državu članicu se primjenjuje obveza da utvrdi trošarinu u iznosu od 60 % ili više ponderirane prosječne cijene.

Kako bi se taj iznos trošarine dosegnuo, člankom 10. stavkom 2. trećim podstavkom Direktive/2011/64/EU Mađarskoj i još sedam država članica odobreno je prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2017. Na temelju članka 10 stavaka 2. i 3. Direktive 2011/64/EU, po isteku navedenog razdoblja, dotične državne članice trebaju dosegnuti naznačene pragove trošarine.

Komisija smatra da, po isteku prijelaznog razdoblja, Mađarska nije dosegla pragove trošarina utvrđene člankom 10 stavcima 2. i 3. Direktive 2011/64/EU i da, od 31. prosinca 2017. navedena država članica nastavlja primjenjivati trošarinu u iznosu manjem od pragova utvrđenih tom direktivom.

(¹) Direktiva Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL 2011., L 176, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3, svezak 63., str. 313.).

Rješenje predsjednika Suda od 10. srpnja 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske, intervenijent: Francuska Republika

(predmet C-569/17) (¹)

(2020/C 19/40)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 392, 20.11.2017.

Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 14. kolovoza 2019. – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH protiv Lotte Co. Ltd, Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle (EUIPO)

(predmet C-580/18 P) (¹)

(2020/C 19/41)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 25, 21.1.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 29. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) - Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(predmet C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 82, 4.3.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 16. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Roma - Italija) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) protiv Soundreef Ltd

(predmet C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C, 112, 25.3.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 11. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Düsseldorf - Njemačka) – flightright GmbH protiv Eurowings GmbH

(predmet C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 246, 22.7.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 19. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta - Španjolska) – HC, ID protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(predmet C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 246, 22.7.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 29. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus - Finska) – postupak koji je pokrenula Nobina Finland Oy

(predmet C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Jezik postupka: finski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 220, 1.7.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 26. kolovoza 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Düsseldorf - Njemačka) – EUflight.de GmbH protiv Eurowings GmbH

(predmet C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 255, 29.7.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 22. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hamburg - Njemačka) – GE protiv Société Air France

(predmet C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 280, 19.8.2019.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 26. studenoga 2019. – Belgija protiv Komisije

(predmet T-287/16 RENV) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Belgiju – Neopravdano plaćene izvozne subvencije – Povrat koji nije izvršen zbog nemara tijela države članice – Neiscrpljivanje svih mogućih pravnih sredstava – Proporcionalnost)

(2020/C 19/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: J.-C. Halleux, M. Jacobs i C. Pochet, agenti, uz asistenciju É. Grégoirea i J. Mariania, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet i B. Hofstötter, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju na članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/417 od 17. ožujka 2016. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2016., L 75, str. 16.), u dijelu u kojem se njome iz navedenog financiranja u odnosu na Kraljevinu Belgiju isključuje iznos od 960 161 900 eura.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/417 od 17. ožujka 2016. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem se njome iz navedenog financiranja u odnosu na Kraljevinu Belgiju isključuje iznos od 9 601 619 eura.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova u vezi s postupcima pokrenutima pred Općim sudom i pred Sudom.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. studenoga 2019. – Missir Mamachi di Lusignano i dr. protiv Komisije**(predmet T-502/16) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Dužnosnici – Ubojstvo dužnosnika i njegove supruge – Obveza osiguranja sigurnosti osoblja u službi Unije – Odgovornost institucije za neimovinsku štetu pravnih sljednika preminulog dužnosnika – Dužnosnikovi majka, brat i sestra – Tužba za naknadu štete – Dopuštenost – Procesna legitimacija na temelju članka 270. UFEU-a – Osoba na koju se primjenjuje Pravilnik o osoblju – Razuman rok”)

(2020/C 19/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Šangaj, Kina) i 6 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnici: F. Di Gianni, G. Coppo i A. Scalini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Eggers, G. Gattinara i D. Martin, a zatim G. Gattinara i R. Striani, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se u bitnome traži da se Komisiji naloži plaćanje različitih iznosa na ime naknade neimovinske štete zbog ubojstva Alessandra Missira Mamachija di Lusignana i njegove supruge 18. rujna 2006. u Rabatu (Maroko) – gdje se Alessandro Missir Mamachi di Lusignano nalazio zbog službenih razloga – pravnim sljednicima Alessandra Missira Mamachija di Lusignana i Livija Missira Mamachija di Lusignana, Anne Jeanne Cécile Magdaleni Mariji Sintobin, Stefanu Missiru Mamachiju di Lusignanu i Mariji Letiziji Missir Mamachi di Lusignano.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom zahtjeva da se Europskoj komisiji naloži plaćanje iznosa od 463 050 eura svakomu od pravnih sljednika Alessandra Missira Mamachija di Lusignana, iznosa od 574 000 eura potonjima i iznosa od 308 700 eura pravnim sljednicima Livija Missira Mamachija di Lusignana na ime naknade neimovinske štete.*
2. *Komisiji se nalaže solidarno plaćanje iznosa od 50 000 eura Anne Jeanne Cécile Magdaleni Mariji Sintobin na ime naknade pretrpljene neimovinske štete.*
3. *Komisiji se nalaže solidarno plaćanje iznosa od 10 000 eura Mariji Letiziji Missir Mamachi di Lusignano na ime naknade pretrpljene neimovinske štete.*
4. *Komisiji se nalaže solidarno plaćanje iznosa od 10 000 eura Stefanu Missiru Mamachiju di Lusignanu na ime naknade pretrpljene neimovinske štete.*
5. *Iznosi naknada navedeni u točkama 2. do 4. ove izreke uvećavaju se za zatezne kamate, koje teku od objave ove presude do potpune isplate, po stopi koju primjenjuje Europska središnja banka (ESB) na svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda.*
6. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
7. *Komisiji se nalaže snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2013. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-132/12 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Presuda Općeg suda od 27. studenoga 2019. – Izuzquiza i Semsrott protiv Frontexa**(predmet T-31/18) ⁽¹⁾****(„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na pomorsku operaciju koju je proveo Frontex u središnjem Sredozemlju 2017. – Raspoređena polovila – Odbijanje pristupa – Članak 4. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 1049/2001 – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu javnog interesa u području javne sigurnosti”)**

(2020/C 19/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Luisa Izuzquiza (Madrid, Španjolska) i Arne Semsrott (Berlin, Njemačka) (zastupnici: S. Hilbrans, R. Callsen, odvjetnici, i J. Pobjoy, *barrister*)

Tuženik: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (zastupnici: H. Caniard i T. Knäbe, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaur i J. Currall, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Frontexove odluke CGO/LAU/18911c/2017 od 10. studenoga 2017., kojom je odbijen pristup dokumentima koji sadrže informacije u vezi s imenom, zastavom i vrstom svakog plovila koje je on rasporedio u središnjem Sredozemlju u okviru zajedničke operacije Triton u razdoblju od 1. lipnja do 30. kolovoza 2017.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Luisi Izuzquizi i Arnu Semsrottu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 21. studenoga 2019. – K. A. Schmersal Holding protiv EUIPO-a – Tecnum (tec.nicum)**(predmet T-527/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije tec.nicum – Raniji figurativni nacionalni žig TECNIUM – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost usluga – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001 – Oblik koji se razlikuje u elementima kojima se ne mijenja razlikovni karakter žiga – Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)**

(2020/C 19/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Njemačka) (zastupnik: A. Haudan, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Tecnum, SL (Manrise, Španjolska) (zastupnik: E. Sugañes Coca, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. lipnja 2018. (predmet R 2427/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Tecnum i K. A. Schmears Holding.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu K. A. Schmears Holding GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 381, 22. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – Wywiał-Przāda protiv Komisije

(predmet T-592/18) (¹)

(„Javna služba – Ugovorno osoblje – Primici od rada – Odluka kojom se odbija naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju – Rad za drugu državu – Diplomatski status – Petogodišnje referentno razdoblje”)

(2020/C 19/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Katarzyna Wywiał-Przāda (Wezembeek-Oppem, Belgija) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije od 23. studenoga 2017. kojom je tužiteljici uskraćeno pravo na naknadu za život u inozemstvu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Katarzyni Wywiał-Przāda nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26.11.2018.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermaFaes Atopimed)**(predmet T-642/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije DermaFaes Atopimed – Raniji verbalni žig Europske unije Dermowas – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 19/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Njemačka) (zastupnik: A. Thünken, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španjolska) (zastupnici: A. Vela Ballesteros i S. Fernandez Malvar, odvjetnici)

PredmetTužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. srpnja 2018. (predmet R 1365/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava D^r. August Wolff i Faes Farma.**Izreka**

1. Tužba se odbija.
2. Društvu D^r. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Faes Farma, SA, uključujući troškove koje je potonje društvo imalo pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 4, 7. 1. 2019.

Presuda Općeg suda od 28. studenoga 2019. – August Wolff protiv EUIPO-a – Faes Farma (DermaFaes)**(predmet T-643/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije DermaFaes – Raniji verbalni žig Europske unije Dermowas – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 19/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Njemačka) (zastupnik: A. Thünken, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španjolska) (zastupnici: A. Vela Ballesteros i S. Fernandez Malvar, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. lipnja 2018. (predmet R 1842/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava D^r. August Wolff i Faes Farma.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu D^r. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Faes Farma, SA, uključujući troškove koje je potonje društvo imalo pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

(¹) SL C 16, 14.1.2019.

Presuda Općeg suda od 20. studenoga 2019. – Werner protiv EUIPO-a – Merck (fLORAMED)

(predmet T-695/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije fLORAMED – Raniji verbalni žig Europske unije MEDIFLOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 19/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stefan Werner (Baldham, Njemačka) (zastupnik: T Büttner, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Merck KGaA (Darmstadt, Njemačka) (zastupnici: U. Pfléghar, M. Best, M. Giannakoulis i S. Schäffner, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. rujna 2018. (predmet R 197/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Merck i S. Wernera.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Stefanu Werneru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.

Presuda Općeg suda od 26. studenoga 2019. – Wyld protiv EUIPO-a – Kaufland Warenhandel (wyld)**(predmet T-711/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije wyld – Raniji međunarodni verbalni žig WILD CRISP – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Djelomično odbijanje prijave za registraciju”)**

(2020/C 19/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Wyld GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: M. Douglas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. rujna 2018. (predmet R 2621/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Kaufland Warenhandel i Wyld.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Wyld GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 35, 28. 1. 2019.

Rješenje Općeg suda od 14. studenoga 2019. – Growth Energy i Renewable Fuels Association protiv Vijeća**(predmet T-276/13 RENV) ⁽¹⁾****(„Damping – Uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država – Konačna antidampinška pristojba – Stavljanje izvan snage pobijanog akta – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)**

(2020/C 19/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Growth Energy (Washington, DC, Sjedinjene Američke Države) i Renewable Fuels Association (Washington) (zastupnici: P. Vander Schueren i M. Peristeraki, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, uz asistenciju N. Tuominen, odvjetnice)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i M. França, agenti), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (zastupnici: O. Prost i A. Massot, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 157/2013 od 18. veljače 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 49, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 130., str. 263.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje i njihove članove.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Growth Energy, Renewable Fuels Associationu, Vijeću Europske unije, Europskoj komisiji i ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanolu nalaže se snošenje vlastitih troškova.

(¹) SL C 226, 3. 8. 2013.

Rješenje Općeg suda od 21. studenoga 2019. – ZI protiv Komisije

(predmet T-618/18) (¹)

(„Javna služba – Dužnosnici – Osiguranje u okviru zajedničkog sustava zdravstvenog osiguranja – Uključenost dužnosnikova bračnog druga – Nepostojanje pravnog interesa – Nedopuštenost”)

(2020/C 19/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZI (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i L. Vernier, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: J. Van Pottelberge i J. Steele, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: R. Meyer i M. Alver, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 4. prosinca 2017., kojom je tužiteljevom suprugu uskraćeno uključeno u zajednički sustav zdravstvenog osiguranja Europske Unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Osobi ZI nalaže se snošenja troškova.

(¹) SL C 455, 17. 12. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Taminco protiv Komisije**(predmet T-740/18 R)****(„Privremena pravna zaštita – Sredstva za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Aktivna tvar tiram – Uvjeti za odobrenje za stavljanje na tržište – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 19/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Taminco BVBA (Gent, Belgija) (zastupnici: C. Mereu i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Koleva, A. Lewis i I. Naglis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a i za suspenziju primjene Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1500 od 9. listopada 2018. o neproduženju odobrenja aktivne tvari tiram i zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadržavaju tiram, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja, i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2018., L 254, str. 1.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje Općeg suda od 14. studenoga 2019. – Flovax protiv EUIPO-a – Dagniaux i Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923)**(predmet T-147/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Zahtjev za proglašavanje ništavosti – Figurativni žig Europske unije GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923 – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)**

(2020/C 19/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Flovax Sàrl (Doncols, Luksemburg) (zastupnik: C.-S. Marchiani, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Pétrequin i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Dagniaux (Roubaix, Francuska)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Compagnie Gervais Danone (Pariz, Francuska) (zastupnik: S. Havard Duclos, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. svibnja 2018. (spojeni predmeti R 2210/2016-1 i R 2211/2016-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između, s jedne strane, Compagnie Gervais Danone i, s druge strane, Flovaxa i Dagniauxa.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 148, 29. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 18. studenoga 2019. – Dickmanns protiv EUIPO-a

(predmet T-181/19) (¹)

(„Javna služba – Članovi privremenog osoblja – Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu – Odredba o raskidu ugovora u slučaju da ime člana osoblja ne bude uvršteno na popis uspješnih kandidata natječaja – Isključivo potvrđujući akt – Rok za tužbu – Nedopuštenost”)

(2020/C 19/62)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukosiūtė, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje EUIPO-ove odluke od 4. lipnja 2018. kojom su odbijeni zahtjevi tužiteljice za brisanje odredbe o raskidu ugovora iz članka 5. njezina ugovora, za prekvalifikaciju njezina ugovora u ugovor na neodređeno vrijeme uz, ako je to potrebno, opoziv odluke od 14. prosinca 2017. i za odobrenje drugog produljenja njezina ugovora nakon 30. rujna 2018. ili barem za njezino uključenje u postupak za drugo produljenje ugovora s članovima privremenog osoblja u skladu sa Smjernicama koje uređuju produljenje ugovora na određeno vrijeme za članove privremenog osoblja od 28. siječnja 2016. i, s druge strane, za naknadu štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosi vlastite troškove kao i troškove Sigrid Dickmanns.

(¹) SL C 206, 17. 6. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Sipcam Oxon protiv Komisije**(predmet T-518/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Sredstva za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Aktivna tvar klorotalonil – Uvjeti za odobrenje za stavljanje na tržište – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 19/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sipcam Oxon SpA (Milano, Italija) (zastupnici: C. Mereu i P. Sellar, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: I. Naglis i A. Dawes, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/677 od 29. travnja 2019. o neproduženju odobrenja aktivne tvari klorotalonil u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2019., L 114, str. 15.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate protiv Komisije**(predmet T-549/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Lijek za rijetke bolesti – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 19/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Njemačka) (zastupnik: P. von Czettritz, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. F. Brakeland, L. Haasbeek i C. Hermes, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene članka 5. Provedbene odluke Komisije C (2019) 4854 final od 20. lipnja 2019. o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet lijeka za humanu uporabu „Trecondi-tréosulfan” na temelju Uredbe br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. rujna 2019. – Micros Food Safety protiv Komisije**(predmet T-568/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Bakteriofag – Listeria – Listex™ P100 – Nedopuštenost”)**

(2020/C 19/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Micros Food Safety BV (Wageningen, Nizozemska) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Eggers, W. Farrell i I. Galindo Martín, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene navodne odluke Europske komisije od 17. lipnja 2019. prema kojoj je Komisija navodno zabranila stavljanje na tržište Listexa™ P100 koji se upotrebljava kao pomoćno sredstvo u preradi prehrambenih proizvoda životinjskog podrijetla spremnih za konzumaciju.

Izreka

1. *Zahtjev za privremenu zaštitu se odbija.*
2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Northgate i Northgate Europe protiv Komisije**(predmet T-719/19)**

(2020/C 19/66)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Northgate plc (Darlington, Ujedinjena Kraljevina) i Northgate Europe Ltd (Darlington) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku koju je Europska komisija donijela 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) opravdano naravi i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća propisane spomenutim Poglavljem 9. povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 25. listopada 2019. – LSEGH (Luksenburg) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy) protiv Komisije

(predmet T-726/19)

(2020/C 19/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: LSEGH (Luksenburg) Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (London), (zastupnici: O. Brouwer, A. Pliego Selie i A. von Bonin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC), C(2019) 2526 *Final*; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 134. Poslovnika Općeg suda, uključujući i troškove eventualnih intervenijenata

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očite pogreške ocjeni, te da u osporavanoj odluci nije na odgovarajući način obrazložila utvrđivanje referentnog sustava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očite pogreške ocjeni, te da u osporavanoj odluci nije na odgovarajući način obrazložila pogrešnu karakterizaciju izuzeća financiranja unutar grupacija kao odstupanje od uobičajenog funkcioniranja referentnog sustava.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očite pogreške ocjeni kada je u osporavanoj odluci utvrdila da izuzeća financiranja unutar grupacija diskriminiraju između gospodarskih subjekata.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očite pogreške ocjeni kada je u osporavanoj odluci utvrdila da izuzeća financiranja unutar grupacija nisu opravdana prirodom cjelokupne strukture referentnog sustava.

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – PL protiv Komisije

(predmet T-728/19)

(2020/C 19/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PL (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluke Komisije od 13. kolovoza i 26. rujna 2019. o djelomičnom odbijanju pristupa dokumentima iz tužiteljevih zahtjeva i ponovljenih zahtjeva od 4. prosinca 2018., zaprimljenima 28. veljače 2019., na temelju izuzeća predviđenog člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 1049/2011 koji se odnosi na zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi Uredbe (EZ) br. 1049/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.)
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 141. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Arris Global protiv Komisije

(predmet T-731/19)

(2020/C 19/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arris Global Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku koju je Europska komisija donijela 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izučeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izučeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izučeća propisane spomenutim Poglavljem 9. povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelja) i da je tužitelj dobio potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Rješenje Općeg suda od 18. studenog 2019. – Lantmännen et Lantmännen Agroetanol protiv Komisije

(predmet T-79/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 131, 8. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 12. studenog 2019. – DK protiv GSA

(predmet T-537/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 328, 30. 9. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR